

Jáhen Jiří Laňka křtí v Karlovském kostele

Rodina je pro nás to nejdůležitější

Útvar rychlého nasazení – URNA je naší nejelitnější policejní jednotkou. Zajímalo by tě, jak jsou cvičeni a jak zasahují její členové při zatýkání nebezpečných zločinců? Nejen o tom jsme si povídali s šéfinstruktořem URNY, ale i trvalým jáhnem majorem JIŘÍM LAŇKOU.

V čem spočívá Vaše práce instruktora?

Oddělení instruktorů zajišťuje přímý výcvik členů URNA, vyhledání cvičných objektů a přípravu cvičných situací, ve kterých jsou často využíváni školení figuranti. Je třeba cvičit i vyvíjet techniky, jak dobýt unesený vlak, autobus nebo letadlo, osvobodit zadržené rukojmí v budově atp. To vše vyžaduje sofistikovaný přístup všech účastníků, kteří se musí umět dostat do objektu, pohybovat se koordinovaně, aby nevznikl zmatek, musí umět perfektně střilet, ale i dokázat zneškodnit útočníka beze zbraně. Mezi jejich dovednosti patří i rychlé a bezpečné řízení vozidel nebo třeba seskok padákem.

Jaký je obvyklý postup práce URNY?

Například takový, že detektivové z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu nebo z Národní protidrogové centrály vypátrají zločince, který páchá závažnou trestnou činnost, např. připravuje vraždu, je hledaný mezinárodně pro nájemné vraždy nebo pašuje velké množství drog.

Vyhodnotí, že je nebezpečný a domluví se s velitelem Urny na spolupráci při zatýkání

jen jedna z částí celé policejní práce, zatýkání předchází mnoho úkonů od zachycení signálu, přes rozpracování, ztotožnění, pak přichází zadržení a poté následuje dokazování a předání soudu. Jsme jen jedním článkem tohoto řetězce.

Kolik akcí za měsíc míváte?

Je to různé, někdy se nakumulují a probíhá jich víc v jednom dni, ale průměrně jsou to čtyři akce do měsíce.

Jak se člověk stane členem Urny?

Těžko :o). K našemu útvaru přijímáme zájemce na základě výběrového přijímacího řízení, které se neustále vyvíjí. Výběrové řízení probíhá ve spolupráci s veliteli, instruktory, součástí týmu je i psycholog. V poslední době je zoufalé sledovat, jak fyzická zdatnost účastníků klesá. Někteří se nestydí přihlásit víckrát za sebou, i když se od poslední zkoušky v ničem nezlepšili, neudělají ani 10 kliků za minutu, přitom průběh testů je dopředu znám a je možné na ně natrénovat.

Po splnění základních testů následuje tzv. pekelný týden, co si pod tím představíte?

Pekelný týden probíhá na naší výcvikové základně. Uchazeč za 7 dní nachodí přibližně 400 km, málo spí a přitom koná různé

Základní podmínky přijetí:

Minimálně 5 let ve služebním poměru u policie, základní prověrka, lékařské vyšetření, základní fyzické testy – kliky, shyby, sprint, 5 km běh, 400 m plavání, šplh a další psychotesty. Teď bude jistě následovat otázka: „No, a kolik kliků a shybů...?“ Na to je jednoduchá odpověď: „Co nejvíc! Ukaž, co v tobě je!“ Proto se počty a časy snažíme držet v tajnosti.

přesně nastavené úkoly, u kterých je přítomen lékař a psycholog, kteří sledují jeho výkon a testují ho různými psychotesty. V noci instruktoři uchazeče budí po půlhodinách, zadávají jim individuální i kolektivní úkoly, na závěr jim pak dávají, nebo nedávají doporučující stanovisko.

Může to znít kruté, ale lepší je splést se a nevztít dobrého člověka, než se splést a vzít špatného. Je lepší udělat chybu vůči jednotlivci než vůči týmu. Tým musí být skvělý, aby na každého bylo spolehnutí, proto je výběr velmi pečlivý.

Jak se vyrovnávají s nutností někoho v sebeobraně zastřelit? Stává se taková situace?

Taková situace se stává minimálně, dokonce je i málo zraněných pachatelů. Naši lidé pracují s momentem překvapení, rychlostí, podezřelého zadržíme tak, že nemá šanci ani čas se bránit, i když by chtěl. My ho živého a zdravého, možná trochu pomuchlaného, předáváme orgánům činným v trestním řízení. Nebezpečného člověka lze zadržet i za provozu, aniž by si toho kdokoli všiml, na ulici, v autě. Záleží na posouzení situace, od velmi nenápadné práce až po tu s velkým humbukem a odpoutávacími manévry, jako třeba přelety stíhaček nad unesenými autobusy, vlaky.

Cvičíte svěřence i na to, aby uměli nepřitele přímo zabít?

Jsou cvičeni i na to, aby dokázali efektivně zlikvidovat člověka, ale rozhodně to není naším úkolem. Přesto musí být připraveni zabít a také musí být připraveni, že někdo efektivně zabije je. Ale naším primárním úkolem je zadržet podezřelého a předat ho vyšetřovatelům, kteří budou zjišťovat, nakolik je vinný. Naši lidé nejsou ani kati, ani vykonavatelé jakési osobní spravedlnosti. Jsme státním orgánem, který má přesně stanoveny své úkoly.

Kromě šéfinstruktora jste mezi svými spolupracovníky i v pozici duchovního. Mají policisté svoje kaplany?

Nemáme policejní kaplany jako třeba vojáci, i když v sousedních zemích je to běžné. Existuje Křesťanská policejní asociace, která je schválena policejním prezidentem.

Funguje tu i liturgický servis, žehnání policejních praporů, pravidelná bohoslužba za padlé policisty a hasiče. Když se modlíme za policisty, modlíme se zároveň i za oběti dopravních nehod, za drogově závislé. Poskytujeme osobní liturgický servis, křty policistů i jejich dětí, svatby, ale zažil jsem už i pohřeb policisty.

Jak funguje Vaše jáhenská pastorační praxe mimo policejní sbor?

Praxi po svěcení jsem absolvoval ve farnosti sv. Františka z Assisi na Jižním Městě a v komunitním centru Matky Terezy, kde jsem byl také svěcen a tamtéž přidělen a kde jsem prožil velmi hodnotný a krásný čas. Nicméně jsem vnímal, že jsem své jáhenské svěcení přijal jako požehnání ve prospěch práce pro policii, a proto jsem požádal pana kardinála Duku o přeložení k Duchovní správě u kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého na pražský Karlov. Tento kostel je v objektu bývalého kláštera, který nyní slouží jako Muzeum Policie ČR, a je v součas-

těžké, ale moje žena je neuvěřitelně silný a moudrý člověk, který to zvládá.

I policejní děti to mají velmi těžké, jsou svými otci policisty stále kontrolovány, málo pouštěny ven, protože povědomí policisty o riziku, které se venku nachází, je obrovské, celý den v práci se s ním setkává.

Bez pochopení rodiny by to nešlo, rodina je to nejdůležitější, co policista, ale i voják nebo hasič má. Zvláště policisté se ve své práci setkávají s negativní stránkou společnosti. Častěji než o pomoci je policejní práce o represí, policisté obvykle vidí a zažívají věci, které spíše než reálný život připomínají noční můry. Rodina je často jediný prostor, kde je pozitivní prostředí, kde mohou najít své útočiště a načerpat novou sílu.

V dnešní době je ale rozbitá rodina standardem, je to ta nejhorší hrozba, která nyní prostupuje celou společností. Často se stává, že se voják na misi dozví, že se mu rozpadla rodina. Takový člověk je velmi zranitelný, ohrožuje sám sebe i tým, kterého je součástí. Z válečné zóny se pak vrací do prázdného bytu. Rodina by pro nás měla být prioritou.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho úspěšných akcí bez zranění všech zúčastněných.

Další otázka a odpovědi, které se do časopisu nevešly, si můžete přečíst na <http://www.tarsicius.cz/clanky/clanek.php?id=371&cislo=4&rok=14>, kde si taky můžete přečíst rozhovor s Jiřím Laňkou z květnového čísla 2010.

Jméno: jáhen Jiří Ignác Laňka
Policejní hodnost: major
Funkce: vedoucí výcvikového oddělení (šéfinstruktor) Útvaru rychlého nasazení Policie ČR (URNA)
Věk: 50
Rodinný stav: ženatý
Životní heslo: Gladius et crux

Jiří Laňka v pořadu Uchem jehly ČT2